

Ο Πεισίστρατος, γιος του Ιπποκράτη, αρχηγός των Διακρίων και εξάδελφος του Σόλωνα, γεννήθηκε στην Αθήνα. Ήταν χαρισματικός ρήτορας, ενεργητικός και επινοητικός. Κατά την διάρκεια του πολέμου των Αθηνών με τα Μέγαρα, το 570 π.Χ., κατέλαβε το λιμάνι τους, την Νίσαιαν. Μετά από αυτό το γεγονός έγινε πολύ δημοφιλής με τον λαό. Προσπάθησε δύο φορές με στρατηγήματα να γίνει τύραννος, αλλά και τις δύο φορές τον εξόρισαν.

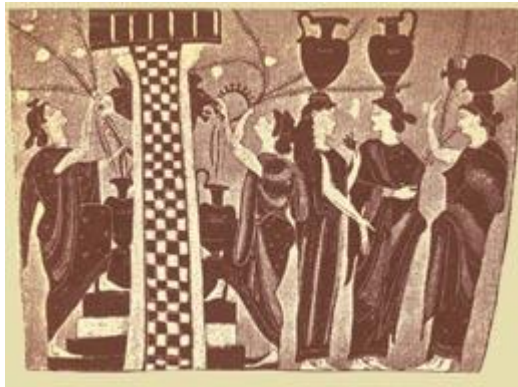

(Φώτο: Προετοιμασίες των Αθηναϊκών δυνάμεων, στα χρόνια του Πεισίστρατου από αττικό βάζο, Βρετανικό Μουσείο).

Στην πρώτη του προσπάθεια, εμφανίσθηκε στην αγορά με ένα ζευγάρι πληγωμένα μουλάρια, τα οποία είχε ο ίδιος τραυματίσει, καθώς επίσης και τον εαυτόν του. Εξήγησε στους παρευρισκομένους, ότι μόλις και μετά βίας σώθηκε από δολοφονία, υπερασπίζοντας τα δικαιώματά τους. Οι Αθηναίοι, ειδικά εκείνοι οι οποίοι ήταν δυσαρεστημένοι με τους νόμους του Σόλωνα, κάλεσαν συμβούλιο, στο οποίο αποφασίστηκε να του δώσουν πενήντα άνδρες για την προσωπική του ασφάλεια. Ο Πεισίστρατος με τον καιρό, αύξησε τον αριθμό των σωματοφυλάκων του, και το 560 π.Χ. κατέλαβε την Ακρόπολη. Αλλά οι αρχηγοί των άλλων δύο τάξεων, ο Λυκούργος και ο Μεγακλής, ενώνοντας τις δυνάμεις τους, τον εξόρισαν. Επέστρεψε στην Αθήνα, όταν οι δύο εχθροί του διαμάχισαν, προσκαλεσμένος από τον Μεγακλή, ο οποίος του πρόσφερε την κόρη του σε γάμο και τον βοήθησε να ξαναπάρει την εξουσία της Αθήνας.

Ο Πεισίστρατος παντρεύτηκε την κόρη του Μεγακλή, αλλά απέφυγε να ενώσει το αίμα του με την οικογένεια των Αλκμεωνίδων. Ο προσβεβλημένος Μεγακλής τότε, ενώνοντας ξανά τις δυνάμεις του με τον Λυκούργο, κατάφερε να τον εκδιώξει από την Αθήνα και ο Μεγακλής αποσύρθηκε στην Ερέτρια της Εύβοιας, όπου και παρέμεινε για δέκα χρόνια. Στην εξορία, ο Πεισίστρατος δεν έμεινε απαθής. Με τον πολύ ενεργητικό και επινοητικό χαρακτήρα του κατόρθωσε να αποκτήσει αρκετή

επιρροή σε πολλές Ελληνικές πόλεις, οι οποίες του πρόσφεραν οικονομική βοήθεια. Με μισθοφόρους από το Άργος και στρατό από το νησί της Νάξου, ο Πεισίστρατος έπλευσε από την Ερέτρια στον Μαραθώνα. Από εκεί βάδισε προς την πόλη, και νικώντας σε μια μικρή μάχη τις δυνάμεις του Λυκούργου και Μεγακλή, έγινε κυρίαρχος των Αθηνών, το 545 π.Χ. Οι αντίπαλοι του, ο αρχηγός των Παραλίων, Μεγακλής και η οικογένεια των Αλκμεωνίδων αναγκάστηκαν να αυτοεξορισθούν, ο δε Σόλων προσπάθησε ανεπιτυχώς με ποιήματα να απευθυνθεί στον λαό, να αντισταθεί στην τυραννία. Ο Πεισίστρατος αποδείχθηκε μεγάλος ηγέτης. Οργάνωσε την οικονομία της Αθήνας και με τα χρήματα του, προερχόμενα από τα ορυχεία της Θράκης και από τα κτήματα του στην Εύβοια, εδημιούργησε νέους μεγάλους δρόμους και μετέφερε νερό στην πόλη από τον άνω Ιλισό.

(Φώτο: Γυναίκες των Αθηνών γεμίζουν τις στάμνες με νερό από την δημόσια κρήνη, Ασπρόμαυρη υδρία του βου αιώνας π.Χ. Λούβρο.)

Επίσης ομόρφυνε την πόλη με ναούς και υποστήριξε τις τέχνες και την λογοτεχνία. Στον Πεισίστρατο αποδίδεται η συλλογή και το γράψιμο των Ομηρικών ποιημάτων. Η βιβλιοθήκη του, η μεγαλύτερη σε όλη την Ελλάδα, ήταν ανοικτή σε όλους στους Αθηναίους πολίτες. Ένα από τα ωραιότερα έργα του ήταν η Εννεάκρουνος (εννέα κρουνοί). Κάλυψε με κτίριο την παλαιά πηγή της Καλλιρρόης, η οποία προμήθευε την Αθήνα με νερό. Αναδιοργάνωσε τα μεγάλα Παναθήναια με έξοχο τρόπο, κάνοντας τις Ομηρικές απαγγελίες αναπόσπαστο κομμάτι των εορτών. Έλυσε το αγροτικό πρόβλημα, διανέμοντας την Αττική, σε μικρά αγροτεμάχια.

Ο Πεισίστρατος διατήρησε την νομοθεσία του Σόλωνα, αλλά έκανε βέβαιο ότι, οι καίριες δημόσιες θέσεις των Αθηνών βρισκόταν στα χέρια των οπαδών του. Υποστηρικτής των φτωχών, διένειμε την γη, κάτι το οποίο ο Σόλωνας είχε αποφύγει να κάνει και έδωσε αγροτικά δάνεια, με πολύ μικρό επιτόκιο (5%).

Ήταν ο πρώτος τύραννος των Αθηνών που έβαλε φόρο πωλήσεων σε κάθε προϊόν και καλυτέρευσε κατά πολύ την οικονομία της Αθήνας. Αυτά τα χρόνια, ένας μεγάλος αριθμός από Αττικά βάζα εξήχθησαν στην Ετρουρία και Αίγυπτο, Μικρά Ασία και πόλεις της Μαύρης Θάλασσας, γεμάτα με κρασί, λάδι και αρώματα. Ήταν ο πρώτος που εφήρμοσε εξωτερική πολιτική στην Αθήνα. Κατασκεύασε ναυτικό στόλο και ανακατέλαβε την στρατηγική πόλη του Σίγειου στον Ελλήσποντο, εξασφαλίζοντας την εισαγωγή σιτηρών από την Μαύρη Θάλασσα. Είχε φιλικές σχέσεις με την Σπάρτη και το Άργος, έχοντας παντρευτεί μια Αργεία. Οι φιλικές σχέσεις του με το λιμάνι της Δήλου (το θρησκευτικό κέντρο των Ιόνων), είχε ως αποτέλεσμα η Αθήνα να γίνει ο ηγέτης της Ιωνικής φυλής.

Ο Πεισίστρατος πέθανε σε μεγάλη ηλικία το 527 π.Χ., μετά από τριάντα χρόνια στην εξουσία. Άφησε στην αρχή, τους δύο γιους του, τον Ιππία και Ίππαρχο, οι οποίοι κυβέρνησαν την Αθήνα συνετά, σύμφωνα με τις επιθυμίες του πατέρα τους, και ο κόσμος τους αγαπούσε. Έφεραν από την εξορία την οικογένεια των Αλκμεωνίδων, την οποία είχε εξορίσει ο πατέρας τους. Ο Ίππαρχος, ο οποίος είχε κληρονομήσει από τον πατέρα του την αγάπη για τα γράμματα, προσκάλεσε τους ποιητές Σιμωνίδα και Ανακρέωνα και τοποθέτησε στους μεγάλους δρόμους τις στήλες των Ερμών, οι οποίες σημάδευαν τα σύνορα στις δημόσιες και ιερές περιοχές. Αρχισαν την κατασκευή του ναού του Ολυμπίου Διός. Ήταν μια κολοσσιαία κατασκευή σε Δωρικό ρυθμό (στα μετέπειτα χρόνια άλλαξε στον Κορινθιακό ρυθμό), 110 μέτρα σε μήκος επί 53 μέτρα σε πλάτος (515 π.Χ.).

(Φώτο: Αρμόδιος και Αριστογείτων. Ρωμαϊκό αντίγραφο του συμπλέγματος που φιλοτέχνησε ο Κριτίος και Νησιότης το 477-476 π.Χ., για να αντικαταστήσουν ένα προηγούμενο έργο το οποίον είχαν πάρει οι Πέρσες, το 480 π.Χ.) .

Όλα άλλαξαν, όταν ο Αρμόδιος και Αριστογείτων, για

προσωπικούς λόγους, συνωμότησαν και σκότωσαν τον

Ίππαρχο, το 514 π.Χ. Ο Αριστογείτων, ένα Αθηναίος από εύπορη οικογένεια, είχε φιλικά συναισθήματα για τον πολύ όμορφο Αρμόδιο. Ο Ίππαρχος έκανε επανειλημμένως προτάσεις φιλίας στον Αρμόδιο, οι οποίες δεν είχαν ανταπόκριση. Ο Ίππαρχος τότε πήρε εκδίκηση, προσβάλλοντας την αδελφή του Αρμόδιου, απαγορεύοντας της να πάρει μέρος στην θρησκευτική πομπή, κρατώντας ένα καλάθι με προσφορές. Μετά από αυτό το γεγονός, οι δύο φίλοι συνωμότησαν να σκοτώσουν τους τυράννους, κατά την διάρκεια της εορτής των Παναθηναίων. Όταν έφθασε η μέρα, πλησίασαν τον Ιππία στον Κεραμικό, που εκείνη την στιγμή συζητούσε με ένα συνωμότη φίλο τους και νομίζοντας ότι το σχέδιο τους είχε αποκαλυφθεί, πήραν την απόφαση να σκοτώσουν τον Ίππαρχο, ο οποίος ήταν στην πόλη. Τον βρήκαν κοντά στο ναϊσκο Λεοκόριον και τον φόνευσαν. Ο Αρμόδιος σκοτώθηκε επί τόπου από την φρουρά και ο Αριστογείτων σώθηκε προσωρινά από τον λαό, αλλά συνελήφθη αργότερα, τον βασάνισαν και τον εκτέλεσαν. Στα μετέπειτα χρόνια, ο Αρμόδιος και ο Αριστογείτων έγιναν σύμβολα της δημοκρατίας.

Όταν ο Ιππίας έμαθε για την δολοφονία του αδελφού του, αμέσως κάλεσε τους Αθηναίους να παραδώσουν τα όπλα τους και τους συγκέντρωσε σε ένα άλλο μέρος, όπου τους έψαξε και βρήκε τους συνενόχους, από τα κρυμμένα τους μαχαίρια. Μετά την δολοφονία του αδελφού του, ο Ιππίας έγινε αδίσταχτος, εκτελώντας πολλούς Αθηναίους και συγκεντρώνοντας μεγάλα ποσά χρημάτων από βαρείς φόρους. Αισθανόμενος ανασφαλής και φοβούμενος τους Αθηναίους, έδωσε την κόρη του σε γάμο με τον Αιαντίδη, γιο του δεσπότη της Λαμψάκου.

Κατά την διάρκεια των χρόνων των Πεισιστρατιδών, η εξορισμένη οικογένεια των Αλκμεωνίδων, είχε αναλάβει την επανακατασκευή του ναού του Απόλλωνος, στους Δελφούς, ο οποίος είχε καεί από ατύχημα (548-547 π.Χ.). Οι Αλκμεωνίδες, από γενναιοδωρία τους, έκτισαν τον ναό από μάρμαρο της Πάρου. Υποχρεωμένοι στους Αλκμεωνίδες οι ιθύνοντες των Δελφών, οποτεδήποτε οι Σπαρτιάτες έρχονταν να συμβουλευθούν το μαντείο, η απάντηση της Πυθίας ήταν: "η Αθήνα πρέπει να ελευθερωθεί". Με την βοήθεια των Σπαρτιατών, ο Ιππίας αναγκάστηκε, τέσσερα χρόνια μετά από τον θάνατο του αδελφού του, να φύγει από την πόλη (510 π.Χ.) και η οικογένεια των Αλκμεωνίδων επέστρεψε στην Αθήνα.

Πηγή

<http://www.ellinikoarxeio.com>

<http://www.7news.gr/>

<http://www.sikyon.com>

[1/04/2011 05:13:00 μ.μ.](#)
